

LIBERTATEA

Abonament: „Libertatea” cu suplimentele: Lei 50 pe an.
Pentru țară: „Libertatea” cu „Foaia Interesantă” și „Plugarul Luminat” pe un an 40 Lei; pe 6 luni 20 Lei, pe 3 luni 10 Lei.
Inserțiunile după înțelegere.

FOAIE PENTRU POPOR

Apare în fiecare zi

Director: Pr. IOAN MOȚA

Pentru America: „Libertatea”, „Foaia Inter.” și „Plugarul Lum.” pe un an 3 dolari. Baza se trimite la d. John I. Sava, 1. Main Str. Warren, Ohio. Foile în Orăștie se dă de știre prin o carte poștală.

Știri politice

Români! Deschideți-vă ochii 'n patru.

Libertate largă au neamurile streine dela noi.

Gvernul din București a dat voe Ungurilor din România să se organizeze într-o „Unionne Maghiară” (Magyar Szövetség) peste toată țara, cu scaunul în Cluj.

Chiar „Kulturegylet”-ului dela Cluj, — însoțirea formală în zilele bune ale Ungurilor, cu scop hotărât de a maghiariza pe Românii din Ardeal, așadar cu ținută de-a dreptul dușmană și nimicitoare pentru neamul românesc, — i s'a dat voe a-și relua firul „lucrărilor” sale „culturale”. E drept că sfârșitul războiului, care a „întors roata”, a zmuls viperei dinții veninoși și a lăsat-o cu gura fără dinți. Totuși faptul că s'a dat voe Kulturegyletului a lucra de nou, e o dovadă despre marea liberalitate a cărmuirii românești față de neamurile streine dintre hotarele largite ale României, — dar dovadă și de... marea ușurătate cu care se iau la noi astfel de hotăriri!

Cei-ce au dat voe „Kulturegyletului” să-și ree lucrarea, erau datori a face întâi o perchiiziție (o cercetare) în casa bogată a acestei însoțiri, să vadă cam de unde are ea acea avere însemnată? Și atunci ar fi aflat, că prin 1884—85 când s'a înființat Kulturegyletul, stăpânirea ungurească a pus, — împotriva taturilor protestărilor îndrăzite ale noastre, — arunc județean de vre-o 5%, pe toți locuitorii taturilor județelor din Ardeal, și îndată a scos peste 2 milioane de florin (4 milioane Lei) pentru fondul gol al Societății, ceea-ce pe atunci eră o sumă uriașă!

Așa apoi, Kulturegyletul a început munca sa de maghiarizare a noastră, a Românilor, cu banii zmași, în cea mai mare parte a lor, din pungile noastre, a celor împotriva cărora porneau! Iar alt rind de bani îi veneau dela guvernul din Pesta, bani scoși prin dări, tot de pe noi.

Cind a intrat România în Ardeal, Kulturegyletului s'a vîrît în gaură de șoarece, de friică că o să se desființat și averea lui confiscată! Cu vremea, văzînd că dnii dela București nu prea-și bat capul cu ce a fost, — domniile dela Kulturegylet și-au ridicat pe încetul și ei capul și au cerut voe a înființat și ei de nou, doar sunt o „nevinovată” (?) societate „culturală”... Și iaca și-au căpătat dreptul. Ci, cei dela București erau da-

tori să facă întâi perchiiziția de care vorbim în casa acestei Societăți. Și după cele ofiate să-și spună: Două din trei părți ale averii tale, sunt smulse pe nedrept dela Românii ardeleni: Acelea le vei da întâi napoi, — iar cu ceea-ce este agoniseală dela ungurii tăi, da-le naște, n'am nimic împotriva.

Și cele două din trei părți ale averii, trebuiau trecute în fondurile „Asociațiunii” dela Sibiu!

Așa s'ar fi și întâmplat, dacă de „Ministru al minorităților” (al neamurilor streine) am avea un om ce ar pricepe ceva din stăruile din Ardeal. Dar dacă acest ministeriu e ținut de un domnișor de 32 de ani, Popovici Tească, avocatul din București, care de cunoaște poate județul Ilfov, dar nu Ardealul, — apoi lucrul se întâmplă așa cum vedem că s'a întâmplat!

Nu știm dacă în această treabă nu a avut un cuvânt și Ministrul Ardealului, dl Groza. Am dori o lămurire dela d-sa, ca să știm întrucît nu-l privește și pe d-sa, această cartă liberă dată Kulturegyletului, de a începe iar să „lucreze” printre noi.

Să nădăjdum că cu schimbarea guvernului — care tot va urma în toamna asta, — vor veni la locurile cele alte de însemnate pentru noi, oameni ce-și înțeleg roștal și chemerea, — și vor drege ei aceea ce strică cei de azi.

Sășii — în Budapesta?

— O dovadă de „credință”.

Gazetele ungurești aduc știrea, că în Budapesta s'a înființat de un an de zile o „Cancelarie Săsescă” care lucrează „cu bun spor”. Iacă ce spun foile maghiare despre asta:

„Afară de chemarea ei, care este a ținea samă de conaționalii săi (cei de neamul lor) cari se află în timp plător prin Ungaria, — „Cancelaria” săsască a avut în lunile s'au ținut din cale afară mult de lucru, cu așezarea soldaților demobilizați din armata națională (înțelege: din armata maghiară demobilizată la porunca puterilor biruitoare).

Pricepeți de ce e vorba: În armata națională maghiară, de care se legau atîtea nădejdi înlocuite, că va năvăli într-o zi cu Croșu Fulger al ei, cu Horthy în frunte, în Ardeal și va restaura aici alți vechea domnie maghiară, — se aflau așa de mulți tineri Sași, gata a se jertși pentru această (intă iubită sufletului lor și părinților lor, — încă acum, cînd toată nădejdea ll-s'a dus dracului, și a urmat demobilizarea — trimiterea lor acasă, — Sașii nu trebuit să înființeze în Budapesta o Cancelarie Săsescă, care a avut din cale-afară mult de lucru, luni de zile cu așezarea lor!

„Cancelaria săsască” — ur-

mează ziarul maghiar „Brassoi Lapok” povestirea sa, — a înțimplat din partea cercurilor hotăritoare (a guvernului maghiar) cea mai mare bunăvoință (ca față de cei-ce i-au slujit de unelțe și sunt gata a-i mai slujii), — și i s'a făcut cu puțință, ca acele persoane cari s'au dorit pe cariere civile, să fie mai la urmă demobilizate (căci celelalte au fost, vădit, trecute la alte meserii cu — arma, la poliție, landarmerie, spionaj, etc.)

Era vorba de astfel de persoane (soldați sași) cari aveau cariera de comercianți sau industriași, sau ofițeri cari se pricepeau la socotele de bancă, așa că ll-s'au găsit ușor locuri. Mai ales că în droguerie și negoșul de fer, tinerii sași sunt căutați în Pesta. (Înțelege: soldații demobilizați ca și ofițerii lor, erau tot meșerași, negustori, contabilii de bancă, băiești cu carte, cari n'au rămas în ermata lui Horthy din înțimplare, ori din lipsă, ci — cu gînd hotărît!)

„Acelora, cărora Cancelaria săsască nu le-a putut găsi locuri potrivite, și cari nici în patria lor mai restrînsă nu se mai pot întoarce, — ll-s'a dat ajutor material”...

Înțelegeți dar de cine e vorba: De astfel de fiil al naștel săsești, cari, pe urma ținutei lor (de soldați al lui Horthy) nu se mai pot întoarce, de teamă, în „patria lor mai restrînsă”, care n'o fi Săcsonia, ci — Ardealul nostru românesc, împotriva căruia ei se simt așa de păcătoși, că nu cazează să mai vie înapoi. Apoi gazeta maghiară urmează cu edificatoarele ei descoperiri așa:

„Cancelaria Săsască”, afară de asta ține legătură cu Societățile pentru Ardeal ce se află în Budapesta, și la masa verde a acestora, multe schimburi de idei (de planuri) a avut loc, și multe vorbiri s'au ținut de unii pentru alții cu privilegiul ospătărilor împreună (a însoțirilor ungurești cari își ascut dinții pentru Ardeal, cu cancelaria Săsască, cea cu acelaș scop înființată!)

Am înțeles. Am prea înțeles!..

Adunarea dela Cernăuți.

Pune în legătură cu cele de mai sus faptul, că săptămîna trecută, tot cam la înființarea Sașilor, s'a ținut la Cernăuți, în Bucovina, un „Congres” (Mare stat) al taturilor Germanilor din România, și au luat parte la el: Svabii din Bănat, Sașii din Ardeal, Nemții din Bucovina, Germanii din Basarabia și Prusacii din vechitul Regat, — divîntînd toți împreună, chibzuînd, țăsînd planuri, cum să arete ei că tot Neamul e cel mai de seamă, ori chiar cel mai tare în această țară a codacșilor de Valahii, — și (ineș) samă de faptul, că hîngul în această adunare l'au dus Sașii Ardeleni prin deputații lor Hens Roth și Rudolf Brandsch, — și aveți o oglîndă destul de limpede despre ce va să zică — „credința” săsască față de statul român, la care zic ei,

„de bună voe s'au alipit.” Așa să trăiți precum de sincer (dela inimă) grași!

Dușmanii nostri vechi cească să-și ridice capetele!

Iaca și pentru ce ne trebuiește un guvern, în care să șadă din Ardeal miniștri, cari nu fac pași de copil în politica grea a nașionalităților, ci vor ști de unde trebuie prinsă hidra și cum îi trebuiește su-cite capetele!

UNELE—ALTELE

Mândrie de Francezi.

Fîind la noi, ca să ne cunoască țara studenții francezi ajunși la București, au cercetat multe de toate, vrînd să știe cât mai bine ce are bun și frumos țara-soră România. La București cineva li-a făcut planul să cerceteze moșia foarte frumoasă dela Ciocănești a boierului Grigorie Cantacuzino.

Afiînd însă conducătorul studenților și studenții, că acest Grigorie Cantacuzino a fost mare om al Nemților în război, — așadar pe partea dușmanilor Franței și României, — n'a voit să meargă la moșia nemțoitului boer!

Așa-s oamenii cu adevăra mândrie de neamul lor: nu iartă de ieri până azi pe acei cari în cele mai grele zile pentru neam și țară, se dădeau în coate cu dușmanii!

La noi în România, și aici în Ardeal în deosebi, — o, ce puțin se mai țină seamă de așa ceva!

La noi toți renegații de ieri sunt azi mai bine ca pe vremea Ungurilor, — numai să sporească numărul „partizanilor” (sprijinitorilor) partidului dela putere... Ba și pe călăii nostri de ieri, pe Ungurii cei mai nesuferitori, li lingușim (adeocă-i linguşese cățva stâlpi ardeleni și bănașeni ai generalului), le stîng mîna cu „căldura” (mai bine zis cu rușinoasă umilire), căci — nu este în noi mândrie și de sine prețuire!..

Monument lui Avram Iancu.

Recunoștința (simțul de mulțumire) a neamului pentru bărbății săi mari, se arată și în zilele noastre în măsură îmbucurătoare. Dacă nu vedem până acum mai multe Monumente ridicate intru pomenirea eroilor și mucenicilor neamului, — e, că atâtea sunt trebuințele și nevoile zilelor de azi, încît nu mai știm unde să dăm, unde să ajutăm: Pentru internate pe sama băieților săraci duși la școlile orașelor, pentru Orfelinate, pentru scopurile frumoase ale „Asociațiunii”, pentru întreprinderi cari să românizeze viața economică, pentru case naționale, pentru cercetași. De n'ar fi alătea date, atunci cererile ce s'au făcut: să ajutăm la ridicarea unui Monument lui Avram Iancu și a altuia pentru Horea - Cloșca - Crișan, ar fi trebuit să alle un răsunet uriaș în toate sufletele Ardealului și sumele trebuitoare, să fie adunate în câteva luni de zile.

Aşa însă, lucrul merge mai încet, dar merge!

Fondul pentru Monumentul lui „Avram Iancu”, Craiul Munților“, pornit din Cluj, cu scop a-i ridica statua chiar în Cluj, — a ajuns aproape de suma de 200 000 Lei. Mai trebuie încă sume însemnate până a-i putea ridica un monument potrivit.

De aceea stăruim, ca toți căji înțeleg însemnătatea acestei chemări — să *dăruiască pentru Monumentul lui Avram Iancu* cât de cât, pentru ca atunci când se va ridica, să poată fiecare zice: Și eu am o părticică în chipul care va vorbi pe veci de acest suflet sfânt.

Se vinde și o broșură (cărțică) a dlui Al. Ciura, alesul și jingășul scriitor, scrisă despre Iancu, în folosul monumentului lui. Să o cumpere tot omul.

Vorbe grele.

Dl N. Iorga vorbind de curînd unui redactor al ziarului „Patria” despre starea de azi a țării, a spus:

„Guvernul de acum, nu este o guvernare (ocărnuire ca lumea a țării), ci este o *ocupatie* (așeză ca o cotorpire a țării de un vrășmaș oarecare, când trebuie să gemi și să taci sub călcăiul năvălitorului).

„După cum am purtat în tăcere ocupația (cotorpirea) lui Makensen, suntem silii să răbdăm și stăpânirea Averescană, care nu cunoaște nici o rușine, — și cum nu am făcut parte din parlamentul (sfatul țării) de sub ocupația nemșască, am greșit intrând în parlamentul averescan, cel la fel... ”

„De aceea nu mai înțeleg a lua parte la lucrările acestui parlament!...”

Adunările

Partidului Național prin Banat și Ardeal se în lanț și trezesc poporul la vechea bună credință în conducătorii săi probați și trezesc bună nădejde într'un viitor îndreptat.

După adunarea dela Timișoara, foarte reușită, prezidată de Generalul în penzie Domășneanu și la care au vorbit: inimosul avocat Dr Gh. Adam, deschizându-o, apoi Dr Iuliu Maniu, Dr Ales. Valda, Vasile Goldiș, deputatul Dr Chiroiu, brav apărător al dreptății acestui partid, — a urmat adunarea dela

Sănnicolaul-mare,

comună puternică bănășană, unde au luat parte ca la 5000 de oameni din loc și comunele vecine, la adunare oaspeții aleși au fost salutați de părintele Bichicean. În plășă un frumos cordon de fete cu brațele pline de flori, sta în față tribunei vorbitorilor. Cel dintâi a vorbit plugarul luminat Voichijă apoi vrednicul deputat al cercului Dr Chiroiu. Au mai vorbit dnii Dr Maniu, Dr Valda, V. Goldiș, Dr Dobrescu, preotul Man dl fost deputat Dr Dămbian. A fost o înălțare de suflet și întărire în hotărârea de a lupta pentru îndreptarea tristeilor stări de azi din țară.

La Lugoj.

Aceiași fruntași au fost la Lugoj, unde au avut de asemenea o primire însuflețită și o adunare frumoasă. Urâtă la această adunare a fost purtarea câtorva simbrăși nămiști ai guvernului, cari s'au dus să tulbure liniștea adunării prin întrebări răutăcioase și întreruperi obraznice. Ceala de răi avea în frunte pe oare care Iorga, averescan, care trebuie să se aștă foarte bine în starea în care e scufundată azi țara. Lui așa-i place, o schimbare nu i ar face bine. Sânt vermi cari nu pot trăi în lucruri sănătoase, numai în putrede.

Dar lumea a trecut peste acești nenorociți și a aclamat și aplaudat foarte pe cinstiți fruntași ai Partidului Național.

La Huedin.

În același timp inimoase adunări se țineau încă în Ardeal: La Huedin unde au ieșit din partea conducerii partidului dl Dr Octavien Russu, deputat Dr Socol, fostul deputat Dr S. Bornemisa. Adunarea a fost prezidată de dl protopop Ioan Pop din Morlaca. Au vorbit deputatul Dr Socol, f. deputat Dr Bornemisa, adv. Dr Varna. Au fost viu aplaudați de popor pentru vorbirile lor frumoase.

La Borșa.

În 27 Sept. (ziua Crucii) a fost adunarea la Borșa, comună mare, de frunte în ținutul Clujului: Au venit din Cluj Dr Hăjeșan, profesor universitar, Dr Aurel Blaga, Dr S. Tămași. Adunarea a prezidat-o părintele Bochiș, deschizându-o cu vorbire luminată. Au vorbit dnii Tămași, Blaga, Hăjeșan, și preot Lemeny.

La Turda.

Mare și reușită a fost adunarea dela Turda, la care au luat parte și au grăit mulțimei adunate, domnii ce veneau din Banat: Dr Valda, Dr Șt. C. Pop, Dr Dobrescu, Dr Chiroiu, Man, I. Agârbiceanu, și numeroși fruntași din Turda și jur. A prezidat protopp. Rațiu. Au vorbit Dr Valda, Dr Șt. C. Pop, I. Agârbiceanu, I. Manu, și deputatul Mărie.

La Cluj.

Foarte însemnată e adunarea dela Cluj, ținută Dămăneca trecută, — la care a luat parte lumea de cărturari și învățați din Cluj, apoi solii satelor din jur. — Adunarea a deschis-o dl Simion Tămașiu, dând cuvânt dlui senator Isaac, vechiu luptător național, apoi deputatul Clujului Dr Socol, după care au mai vorbit dnii Dr Valda, Iuliu Maniu, Șt. C. Pop și Emil Hăjeșan — toți luminând din zeci de puncte de privire starea lucrurilor de azi în țară și cărările pe cari trebuie să pornim în viitor, de vrem să ne fie bine și domnilor și țăranilor.

Din toate vorbirile, atât din Cluj și încoale în țară, a răsunat același suflet sănătos, că Partidul Național nu vrea să audă de o altă cărmuire și nu ar putea da ajutor unui alt guvern, decât aceluia, care va pune ca temelie a ocărnuirii sale: *democrația adevărată* (având privire cu înțelegere și bunăvoință spre popor), apoi *naționalismul curat și omenial*.

Să avem cele mai bune nădejdi, că, ajungând Partidul să aibă cuvânt în cărmuirea țării, — pe aceste cărări drepte va și ajuta, ba va și îl guvernul, ori care ar fi el, ca să meargă!

După Cluj se mai țin adunări: la 4 Oct. în Bistrița, 5 Oct. Dicioșanmartin, 7 Oct. Dej, 8 Oct. Vascău, 9 Oct. Bel, Agnita și Reghin, 10 Oct. Oradea-mare, 16 Oct. Toplița și Șeica-mare, 21 Oct. Coahalm, 28 Oct. Bratei.

Indrăzneli.

cari nu mai trebuiesc iertate

Gazeta „Craiuului Muncitorimel” din Petroșeni spune, că, față cu Sindicatul Național al Muncitorilor, în care s'au adunat toți muncitorii români cel cu inima nestricală de învățăturile internaționale (cele fără neam), se află acolo și Sindicatul celor „roșii”, care se dă pe sine

de bolșevic, chiar de comunist, dar în faptă e sindicatul (insofrea) lucrătorilor unguri, cari urăsc din suflet tot ce e românesc! Ci, ca să nu-și dea pe față aramă lor națională maghiară, se numesc „socialiștii internaționali”, bolșevici, ori comuniști.

Dar că ei sânt mai presus de toate unguri, au dovedit-o cu prilejul unei sărbători date în grădina dela Braia pentru orfanii și văduvele muncitorilor. Ei și-au împodolit poarta de intrare în grădina cu *treicolorul maghiar*, iar în fruntea mesei au pus buchete de flori: roșii, albe și verzi, dând tot treicolorul unguresc.

Și, ca hazul să fie deplin, au chemat la sărbare și pe comandantul armatei din loc, dl Malor.

Iacă lucruri cari vădese, că apăsătorii noștri de ieri nu ne iau nici azi în serios, și sunt de-o îndrăzneala ce te zgârie pe față.

Dai, căci noi ne lăsam frumos să ne zgăriel...

Iar așa, — atâta suntem vrednici!

De vorbă cu

frații voluntari din Izvin.

— în treaba pământului. —

I.

Un inimos țăran român din Izvin, (Județul Timiș), anume Ioan Bogdan, fost voluntar în armata română, venit din prinsoarea rusească, adevăci dintre cei mai vrednici voluntari, — ne trimite o scrisoare, la care se alătură camarazii săi voluntari: Ioan Milineu din Izvin; — din Bazoș: Constantin Iacob, Iosif Pigiș, Păun Nișu, Iosif Fanu și Achim Covaci; — din Belinț: Costa Ardelean, I. Lăzărel și I. Murar; — din Egerș: Ion Cișeșan, G. Opreșcu; — din Chizetău, I. Cărăbaș; — din Ghiroc: Pavel Birtariu, Iosif Tinca, Pavel Loica; — din Chișoda: Iosif Ivi, Ioan Boșovan, Petru Savi; — din Bucovăț: Ilie Țăran; — din Dragșina: Iosif Secoșan; — din Herniac: Savu Bogdan; — din Janova: Costa Miuleș și I. Peptenari, — toți împreună atrăgând luarea aminte a deputaților ca și a miniștrilor, asupra unui punct ce a rămas neluat în samă la aducerea legii agrare.

Numiții noștri fraji spun, că ei când au venit din Rusia și au intrat ca voluntari în armata română, deși ei n'au cerut-o, totuși li-s'a pus în vedere, că după sfârșirea cu bine a războiului, având să se împarță moșile cele mari între țăranii lucrători de pământ, — ei voluntarii vor fi printre cei dintâi cari vor primi câte 5 hectare de pământ, ca să aibă brazda lor pe care să fie stăpâni și să-și o lucreze.

Acum, după ce legea pământului pentru Ardeal, Bănat și Crișana, s'a votat, fratele I. Bogdan, insoțit de încă unii din foștii săi camarazi voluntari, s'au dus la dl Conzilier Agricol Borș din Timișoara, și l'au rugat, că, dără, la împărștirile de pământ ce se pregătesc, să țină samă de dâșii, și să le facă parte de câte 5 hectare, cât li se poate în vedere că vor primi.

Dl Conzilier le-a pus întrebarea: „Core din dvoastre cât pământ aveți azi?”

Și răspunzând dâșii, că unul

are 4, altul 5, altul 6, 7 și 8 jugăre! dl Conzilier li a spus: „Apoi dvoastre nu căpăteți, că aveți...” Și pentru asta foștii voluntari sunt foarte scârbiți cu inima, căci dâșii așă au înțeles, că vor primi regresiv cele 5 hectare, ori mai au pământ, ori nu!

Ei ne roagă pe noi dela „Libertatea”, care am scris de reperițe ori în această foarte și am dai lămuriri în privința asta, să le dăm și lor o lămurire, un sfat, și să le fim de ajutor în căutarea dreptului lor. Că din legea împărștirii de noi, ei au văzut, că voluntarii au fost puși tocmai „în fruntea cozii”, ca punct 11., al celor ce sunt îndreptățiți a primi pământ din cel ce se răscumpără acum.

Le facem bucurios voia de a le da lămuririle ce știm:

Întâi și 'ntâi rugăm pe frații voluntari să creadă, că în legea de pământ a Ardealului, dâșii nu s'au puși „în fruntea cozii”, ci *în fruntea listei care însird pe cei cu drept a primi pământ!* E drept că în lege sunt puși sub punctul 11 al celor ce au a primi pământ, dar îndată după aceea e spus:

„La împărștirile (impărștirile de pământ), cel de sub punct 5 și 11 (a paragrafului 92) se îndestulează cu cei de sub punct 1. (așadar cu cei puși la locul *întâi!*), intrând în aceeași clasă cu ei”.

A fost numai o lăndăle a celui ce a rânduit paragraful, că, după aceea hotărâre, a mai lăsat punct 3 și 11 în paragraf, în loc să-1 însire pe cei din acele puncte îndată, la un loc, cu cei din punct 1., — unde sunt în fapt! Așadar acest punct al plângerii nu stă. El nu mai trebuie nici pomenit.

Legea împărștirii de pământ a purces dela aceea, că, în înțelegerea linie au să-și capete porția lor din moșia cutare, acei oameni din comună, cari înainte de război lucrau pe acea moșie. Asta pentru că se știe, că totdesuna cei mai săraci merg de lucrează pe moșia altuia. La 1848 încă asta a fost unul din temelurile după care s'a făcut împărștirile. S'a zis: Care iobag cât pământ a lucrat dela nemeșul de care se ținea, atâta va lua ca al său! I se dădea adevăci, cât dovedise el că poate lucra. Și în înțelegerea linie îl căpăta pământul el, care îl lucrase înainte de război.

Așa și acum domnii cari au făcut legea au zis: Naștea altora, căpăta pământ cei-ce au lucrat pe moșie, și anume: întâi cei-ce au fost în război. Dar și pe aceștia li împărștim în două: în acei cari s'au întors din război schilavi (invalidi) și acei cari s'au întors sănătoși. Ca punct 1 al îndreptățiților punem dară pe cei cari, lucrând pe moșie înainte de război, s'au întors invalidi (schilavi) acasă. — Pe cei cari, lucrând pe ea, s'au întors sănătoși, li punem în punctul al doilea.

Ei, bine, pe voluntari legea i-a pus în șir cu cei dintâi, cu invalidii cari au lucrat pe moșie, având să-și capete partea lor în șir cu acela, deși el poate nu s'aci schilavi, nici n'au lucrat vre-odată pe acea moșie.

Așadar cu asta să fim în curaj, că voluntarii n'au fost lăsați în coadă, ci de fapt sunt puși chiar în frunte, — ceea-ce cu toții am simțit că așa se cade, așa e drept.

Cinste au făcut ei neamul nostru din Ardeal, venind ca voluntari în armata română, cinst

„Libertatea“ — de probă

pe pătrarul din urmă al anului.

Pentru a da prilej țărănilor noștri, de-a cunoaște cât mai mulți aceste foi, — facem o deosebită ușurare țărănilor cari n'au încă „Libertatea“ cu „Foaia Interesantă“ și „Plugarul Luminat“, — îmbiindu-le pe pătrarul din urmă al anului (lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie), toate 3 foile pentru

numai 6 Lei!

Cu acest preț, 2 Lei pe lună, abia ni-se plătește hârtia și mărcile postale ce punem pe foi, — totuși le dăm, de probă, ori cui, cu atâta, pe acest timp. — Toți vor primi și numărul de față.

— Rugăm pe abonații noștri regulați și pe toți câți, privind munca și străduința acestor foi, de a fi sincere și drepte în lămurire și la bine povățuitoare a poporului nostru, — să lăcească vestirea între cetitorii din sat despre acest prilej ce au, de-a ținea 3 luni de zile foile noastre cu **numai 6 Lei!**

Mandatul postal ce-l află alăturat la acest număr, să-l dea celor ce nu au foile noastre spre a și-le putea procura (cere spre venire).

Li s'a dat prin lege punându-se la locul întâi, când e vorba de a primi pământ!

Despre celelalte în numărul viitor.

Despre Liceele militare.

Ca răsune la cele publicate de noi în numărul 36 al „Libertății“ despre aceea, că băieții noștri străbat numai cu greu în Liceele militare, — primim următoarele știri:

„Dle Redactor! La articolul „Noi Liceele militare“ scris în „Libertatea“ Nr. 36 din acest an, adaug și eu ceva: În anul trecut școlar, am umblat cu orfani de război, buni de armată, pe la Sibiu, de acolo la Brașov, ca să fie primii în Liceul militar, ori-unde, bine plăteș pe cheltuielile statului. Medicul m'a primit (i-a găsit buni). La examen au trecut. În Liceu însă nu i-a primit! — Iar gura satului spune, că au încăput alții mai bogați. Nu pricepem noi astfel de lucruri.

Daneș, 12 Sep. 1921.

Pompiliu Constantin,
Director școlar.

Cei în drept ar trebui să de-o lămurire la această întâmplare.

NOUTĂȚI

Monument la Mesteacăn (comună în Zarand, ținutul Bradului) vrea să ridice „Asociațiunea“ pentru eroii naționali cu jalic sfârșit Horia-Cloșca și Crișan, — și de aceea face chemare, și noi rugăm pe toți câți numai pot, să cumpere din lozurile loteriei celei mari a „Asociațiunii“, cari se află la toate băncile spre vânzare. Un loz 20 Lei. În Decembrie e întâia tragere. Poți să și câștigi frumos.

Pe alurea...

Ministrul de Finanțe (peste averta țării) al Angliei, a făcut Apel (chemare) către toată țara, să se pună pe crucare, mare și mic, și să aștepte cât mai puțin dela stat, căci altfel statul nu se poate întrâna în grabă din greutățile în ghilara cărora se zbate pe urma uriașului război!

Cine a răspuns întâi la Chemarea Ministrului?

— Regele Angliei!

Pe când și acolo, slujbașii, ca și muncitorii, cer într'una urcare de salare (de plăți), și urcând tuturor, guvernul a propus urcarea și a plății Regelui, care și ea e prea mică față

de zilele de azi, — Regele a mulțumit și a spus că — nu primește urcarea, ba cere și scăderea cheltuielilor Curții sale regale...

Hoți foarte îndrăzneți au intrat în noaptea de Marți spre Miercuri (4 spre 5 Oct.) la banca din Teiuș. Ei au luat cassa de fer cu banii, și neputându-o strica în grabă aci în casă, au vrut s'o ducă cu ei undeva la loc mai ferit, s'o spargă. Scoțându-o până în curte, li s'a părut prea grea de dus, și și-au făcut alt plan: Să aștepte pe cassar până s'a întoarce acasă, că era dus în comună, și să-i lăse cheile ca s'o deschidă.

Așa au făcut. Nefericitul cassar intercându-se acasă, a fost prins de tâlhari și fiindcă nu li-o fi dat cheile de bună-voe ori va fi cunoscut pe careva, — ca să nu fie descoperiți, l'au omorât apoi l'au pus în pat și ei au deschis cassa și au furat banii.

Patru conzulate în Cluj. Guvernul italian a înființat și el un Conzulat în Cluj, — unde mai au conzulate Franța, Anglia și Cehoslovacia.

Nenorocire în văzduh

Noi avurăm groaznică nenorocire dela Brașov, unde 12 soldați și ofițeri fură despoiați de viață făcând slujbă în jurul unui aeroplan. Bomba căzută de pe el a făcut grozavă stricăciune.

Cu câteva săptămâni mai înainte, o nenorocire cam la fel s'a întâmplat la Hull, în America. Un balon trecea pe de-asupra Hull-ului, pe la 5¹/₂, după amiază scund un motor al lui, luând foc, a făcut explozie (spargere cu potop) și balonul a căzut în apă, în mare, peste care plutea. Când a ajuns în apă, și celelalte motoare au făcut explozie, improșcând un sul uriaș de apă în sus, apoi scufundându-se. 44 de oameni de pe el și-au aflat moartea (între ei 17 ofițeri și soldații americani și 27 ofițeri și marinari Englezi). Ei făceau zbor de învățatură cu balonul, manevre prin văzduh. Numai puțini au avut norocul a scăpa, sărind de pe balon și slobozindu-se cu umbrele de salvare (de mântuire) spre fața mării. De tot cinci înși au scăpat.

Brună. În noaptea de 16/29 Septembrie spre zia, o brumă groasă a căzut peste cele mai multe părți ale Ardealului, pricinuind mari pagube unor legume, ca patla-

gelelor, ardeului, castraveților, fasolei și altor legume. Porumburile (cucurozele) târzii încă au suferit de această brumă, împiedecându-le creșterea și coacerea. Tot așa a oprit creșterea mai departe a nutrețurilor, uscându-le înainte de vreme.

Filiala Lonea a „Sindicatului Național român al muncitorilor“ din județul Hunedoara — aduce călduroase mulțumiri dlor Dr. Alexandru Vaida Voevod fost întâi Ministru al Țării și Dr. Aurel Vlad fost ministru, cari din prilejul că filiala Lonea și-a făcut steag național, pe care au adus cu mândrie și la adunarea dela Deva a Partidului Național, — au dăruit numitei brave Filiale câte 500 Lei. — În urmele Filialei le aduce căldă mulțumită: Președintele Ioan Pop.

Pentru cei ce caută învățacei.

Avram Romosan lui Onu din Cajir, (jud. Hunedoara) are un bălat de 18. ani, care a terminat școala primară bine. Dorindu-se tare la o meserie ori la prăvălie, ar intra ca învățcel-practicant. Fiind mai mare, ar prinde ușor învățatura — Cei ce ar dori să-l iee, să scrie părintelui său pe adresa de mai sus.

Cement-Portland

se află cu preț convenabil la firma

Ioan I. Vulcu

(287) 1-3 Orăștie.

Iubite abonati!

Ne-ai celit gazeta? Nu o arunca, Ci o dăruște la o rudă-a ta Sau la un prietin, s'o vadă și el. Lui li faci un bine, gazetei la fel.

O hotărîre nedreaptă a statului de ministri.

De curând statul Ministrilor la București, luând măsuri în privința vinderii cerealelor (bucatelor), că anume câte pot fi trimise în țară din țară și câte nu; iar din cele ce trebuie să rămână în țară pentru hrana locuitorilor, cum și unde se pot vinde? — a luat și hotărîrea, că cerealele rămase în țară pentru hrana țărilor, nu pot fi vândute, decât în lăuntrul județului. A fi duse dintr'un județ într'altul, nu-i permis (nu-i lertat).

Vorbind despre această hotărîre, părintele I. Crăciun din Șpring (Jud. Alba de Jos) scrie în „Infrățirea“ din Cluj:

„Aducându-se această hotărîre la cunoștința plugarilor noștri și luându-se și măsurile pentru ținerea ei, — plugarii noștri se întrebă uluiți unii pe alții: „Ce-o mai fi și asta frate, să nu fim tu stăpân pe ce e al tău?“

Și ei arată în ce stă nedreptatea acestei măsurii: Comunele dela marginea județului, având un oraș pe aproape în județul vecin, își duc acolo cerealele ce au de vândut și le duc ușor, chiar și cu spatele, — pe când sîlindu-le a le duce în orașul cutare din județ, care e departe de ele, au să plătească pentru cărușle atâta, cât nu le plătește, ori nu le pot căra deloc!

Se va răspunde că statul a înființat comisiile de cumpărare în fiecare județ. Dar chiar asta e o nedreptate! Câtă vreme e liber negocîl cu fier, cu tolpă și cu hîmbac, cu lemn, cu vite, cu ori-ce, pentru ce numai rodul murcilor de

căpetenie a plugarului, bucatele, să fie oprite a fi duse de el unde lui îi vine mai bine și mai cu câștig? Ca să câștige cei din „Comisie“, cele 2—3 rînduri de samsarii prin a căror mână trebuie să treacă estfel cerealele?

De aceea părintele Crăciun, în numele țăranilor, cere dela guvern să schimbe hotărîrea asta nedreaptă și păgubitoare pentru plugarii. „Să pieră samsarii (precepeșii, mijlocitorii) de bani și de cereale, căci aceștia ne aduc țara la prăpăd!“ — încheie cu drept cuvînt părintele Crăciun.

Dela Bala-de-Criș.

În legătură cu cele de mai sus, arătăm și noi câteva locuri unde nemulțumirea e mare. Zilele acestea a trecut pe la redacția „Libertatea“ cinsitul român Ioan Indrieși, primar în Dobruț (lângă Bala-de-Criș. în Zarand), pentru a și plăti foala. La întrebările noastre, ce mai e nou printre oameni în acele părți, — dsa ne-a spus lucruri și bune, dar — mai multe rele.

S'a plăns în deosebi de măsura asta a guvernului, cu oprirea trecerii bucatelor dintr'un județ într'altul. Ne spunea:

„Ținutul nostru e sărac în bucate, ca toți Munșii Apuseni sub poalele cărora ne aflăm. Noi n'avem grăunje nici căl ne trebuie pentru sămînță. Totdeauna am adus de pe la Arad, unde este belșug de grâu!

„Acum guvernul a oprit trecerea bucatelor dintr'un județ într'altul, și noi, vecinii aproapești cu șesurile mănoase ale Aradului, ne zbatem lipsiți cu totul de cereale, care acum toamna ni-le aduceam!

„Pot aduce însă băncile și negustorii jidani. Iar acela aducându-le, le dau scump de tot! A ajuns la noi ferdela (30 litri) de grâu la 75—80 Lei!

„Doi meserieși butnari (dogari, cari fac buși și butoșe), Petru Vlad și Ioan Coroiu dela noi, au lucrat în vara asta la buși în comuna Bocsig (județul Aradului, către Boroșineu) și au lucrat cu înțeleșul că vor fi plătiți cu bucate! Și-au câștigat oamenii cât le-ar fi de ajuns pentru trai până în primăvară. Acum a venit opreliștea, și ei nu-și pot aduce acasă bucatele lor, deși nu-s negustori, nici speculanți!

„Pot spune că lumea e foarte năcăjită pentru acest lucru!“

Atrogem luarea aminte a Ministrului Ardealului asupra acestor știri venite dela Români buni, și-l rugăm să arate colegilor dsale din Ministeriu, ce măsură fără cap au luat, și să le ceară să le schimbe! Doar nedreptatea lor sare în ochi și orbului. Căci altfel se întărește în oameni credința, că la noi cărmulțorii nu mai judecă cu capul, ci cu cotul.

Nemulțumiri în Moldova.

„Universul“ dela 2 Oct. aduce știrea că și în Moldova agricultorii (lucrătorii de pământ) se mișcă împotriva acestei hotărîri a ministerului. „Sindicatul Agricol“ o societate mare a plugarilor mari și mici, din Dorohoi, în înțelegere cu cel din Botoșani, au hotărît să pornească o mișcare pentru a sili guvernul să schimbe măsurile

Dentist Dr. S. Seidner — da consultațiuni, în ORĂȘTIE, Piața Aurel Vlaicu 7 (la etaj), de-asupra prăvăliei Ioan Rob). — Plombe. — Scoatere de dinți, fără dureri. — Punere de danturi.
(290) 1—10

ce le-a luat privitor la negocjii cu cereale și la mișcarea cerealelor (bucătelor) dintr'un ținut într'altul.

El au cerut fostului ministru de Justiție (de dreptate) Matei Cantacuzino, un boier de lege veche, drep și bun, care a fost ministru sub dl general Averescu și a lăsat dărujba de ministru, neputând primi răspundere pentru lucrurile păcătoase ce le vedea făcându-se de unii soții miniștri ai săi. — Acestul om drept l-au cerut cele 2 Sindicate stat și ajutor. Și fostul ministru a spus, că nici o lege nu dă drept guvernului de a lua măsură ca cele ce le-a luat privitor la negocjii și libera mișcare a cerealelor dintr'un loc într'altul în țară!

Dl Matei Cantacuzino a spus că va și cere la cea mai înaltă instanță judecătorească, care are să judece măsurile administrative din țară (Contenciosul administrativ), — să nimicească hotărîrea sfatului miniștrilor, — ca una ce e fără de lege.

Poșta Redacției.

G. Lintea în Bog. R. Poezia d'itale despre „Războiul European” începem a o publica în numărul viitor al Foi Interesante, — căci are multe părți bune, Cercetaș, în Timișoara. De ne dă-deai numele, îți răspundeam bucuros și ai fi văzut că au și redacțiile perplexitățile lor, pe cari cunoscându-le, nu te-ai mai mira.

Dsăle Crăciun Vărădianu în Sobrșin. Legile de dări nouă nu le avem. Se găsesc tipărite de stat, în limba în care s'au primit în parlament, dar aceea țărani n'o pot pricepe. Noi am tradus pe limba poporului „Legea Agrară” (de pământ) căci știam că pe cea scoasă de stat poporul nu o va înțelege, — dar celelalte nu le-am tradus în limba populară fiind și foarte greu de tălăcut și tipărirea lor cerând cheltueli mari. În treaba cu F. P. nu ne mestecăm. Scrieți dlui B. și-l trimiteți recipisa cu care i-ați pus banii la poștă, și dsa va trebui să vă trimită foaia, căutând în poșta de acolo urma banilor.

Legea Agrară

pentru împărțirea pământului în Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș, tradusă

pe înțelesul poporului

se află de vânzare la Tipografia „Libertatea” din Orăștie. E o broșura (carte) de 6 coale de tipar, peste 96 pagini (fețe), și se vinde cu 4 Lei, trimisă franco (posta plătită).

Dacă se cer cel puțin 5 într'un pachet, acelea se trimit recomandat (ca să nu se poată perde pe poștă).

Banii se trimit înainte! Cereri fără înaintarea prețului nu se iau în samă.

Volume de „Foi Interesante”

mai avem de pe următorii ani, legate la oală în cărți mari, de 210—220 pagini, cu suie de chipuri frumoase, cu poezii, nuvele, povești și glume:

„Foals Interesantă” de pe 1906, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1914, 1919, așadar de pe 8 ani, — toate unele decât altele mai frumoase.

Fiindcă plata de poștă s'a scumpit de nou și fiindcă aceste volume nu le trimitem decât recomandate, — prețul lor, trimise prin poștă franco-recomandat, e 7 Lei 50 bani de volum.

Volume de pe 1907 și 1913, nu mai avem.

Locuri de fericită așezare, în Basarabia.

Un tiner advocat ardelean, dl Dr. George Negoescu, aruncat de valurile războiului la Chișinău, în Basarabia, după lunga pribegie, n'a mai venit acasă când ne-am întors ceialaltii soți de pribegie ai lui, ci — s'a oprit în Chișinău, ca advocat. Dsa trimite acum prin „Gazeta Transilvaniei” din Brașov, o scrisoare către frații de acasă în care le spune că:

Precum guvernele Țărilor în zilele puterii lor asupra Basarabiei, trimiseseși roturi-roturi de țărani și nădrăgari ruși asupra Basarabiei, și acela s'au vârit, ca boala în corp, în trupul poporului Basarabiei, cu gând de-a-i rusifica pe ei, — așa cum slăpânirea românească are dorința și datorința, de a trimite leac tămăduitor aceleiași Basarabiei revenite la trupul mamel saie, ca să se tămăduiască și iarăși volnică româncă să se facă!

În acest scop un domn Coziller agricol, Berghianu, din Cetatea-Albă, vrea să înființeze mai multe colonii (așezări) românești. Dl advocat Negoescu îndeamnă pe Românil din părțile Brașovului, ca foarte meșteri în lucrarea pământului, să meargă în cele puternice și să se așeze în acele părți ale Basarabiei, ducând cu ei sufletul sănătos românesc pe care l eu din tați și moși.

Fiecare țărăn ar primi acolo 8 hectare de pământ (adecă 15 jugăre), după cari ar putea trăi bine, — dacă le-ar și lucra caminte.

Noi așăgem luarea aminte a celitorilor noștri și din alte părți, asupra acestui prilej. Cel cu încredere în vrednicia lor, fac bine dacă se înștiințează că s'ar duce.

Cel ce ar voi, să dea de știre dlui Dr. Gh. Negoescu, adv. Chișinău, strada Feodora Nr. 31 (Basarabia).

El ar împlini acolo și o apostolie națională și ar și trăi bine. Nimeni n'ar ajunge acolo singur, ci cu un sal întreg de frați ai săi din Ardeal.

Tipărituri administrative

pentru cancelariile secretariale și comunale, se găsesc de vânzare la Tipografia „Libertatea” din Orăștie. Cele mai nouă sunt:

- Nr. 50. Proces verbal în cauză de dispensă dela serviciul militar.
- Nr. 51. Model A. Certificat a 3 părinți pentru a stabili drepturile la dispensă a celui mai în vârstă între orfani.
- Nr. 52. Modelul B. Acelaș pentru dispensă celui mai în vârstă dintre orfanii de mamă.
- Nr. 53. Model C. pentru dispensă unui tiner al unei văduve.
- Nr. 54. Model D. pentru dispensă.
- Nr. 55. Model G. pentru dispensă cînd are tată trecut de 70 ani.

„Bobârnați”.

— Volume de „Bobârnați” foaia plină de glume frumoase, sănătoase și cuvîntoase, scrise de regretatul Haralamb Călămăr (E. Borcio), — mai avem numai de pe anul 1911, 100 pagini, cu mil de glume în proză și versuri, — cu 6 Lei 50 bani volumul, trimis franco recomandat. A se cere la:

„Libertatea” în Orăștie.

Nr. 1700/1921.

Publicare.

Primăria comună Cugir în urma deciziei reprezentanței comunale, va da în arîndă, pe timpul din 1 Ianuarie 1922 până în 31

Marție 1923, moara comună cu 4 pietri, prin licitație publică care se va ține în 1 Noembrie a. m. la 9 oare la casa comună.

Prețu de strigare e 50.000 Lei. Doritorii de a licita sunt obligați a depune 10% vadiu sau în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Oferte în scris se primesc până înainte de începerea licitației verbale.

Condițiunile de licitație se pot vedea la oficiul secretariatului în oarele oficioase.

Cugir, în 3 Octomvrie 1921.
V. Motoașcă, N. Muntean, secretar. (288) 1—3 primar.

O căprioară, frumoasă, mare, e de vânzare la subscrieul, în a cărui curte se află de 1 an și 1/2.

Nicolae Zerbea
perceptor, Balșa
posta Geoagiu-de-jos.
(285) 1—2

Casă de vânzare se află în Orăștie, în strada Bisericii vechi Nr. 10. Are 3 odăi, curte, șoproan, grădină, fântână. Informații la foaie. (286) 1-2

Licitare de mori!

La 16 Oct. a. c. la ora 10 a. m. se dau în arîndă prin licitație publică 2 mori comunale ale comunei Sibot (plasa Orăștie), fiecare moară cu 2 pietri.

Prețul de strigare 10 000 Lei de fiecare.

Condițiile mai de aproape se pot vedea în cancelaria secretariatului. 284 1—2 Primăria comună.

2 învățăcei se primesc în data în prăvălia subscrieului: Unul pentru negocjii de manufactură, haine și specerie, altul pentru comerț de fierărie.

Teofil Faur
comerciant, Abrud.
(283) 1—4

Vând 6 mașini de compactorie, anume: de tăiat aurit, cusut, satinat, presat, tăiat cartoane, 28 caractere litere de alamă și plumb, diferite ornamente, toate în bună stare. Prețul 42 mii Lei.

Petru Iliș
289 1—1 Orăștie, (jud. Hunedoara).

Moară de vânzare

cu motor de cărbuni de 22 H. P. cu 2 pietri și săte să află în comuna Bărsău, să poate vedea la fața locului. Informații la:

Hățogan Bonea
(282) 2—3 Str. Berului Nr. 11 Orăștie.

Diracțiunea Generală a Regiei Monopolurilor Statului.

Publicațiune.

Se publică spre cunoștința generală, că în ziua de 8 Octomvrie a. c. ora 11 a. m. se va ține alăi la Diracțiunea Generală a Regiei Monopolurilor Statului din București (Calea Victoriei Nr. 127), cât și la Diracțiunile Regionale ale Regiei Monopolurilor Statului din Cluj și Iași, licitațiune publică, cu oferte închise, pentru exportarea a 50.000 tone (5000 vagoane) sare în bolovani (drob) dela sălzele din Transilvania, în următoarele condițiuni:

1. Se vor lua în considerație numai ofertele pentru o cantitate de cel puțin 100 tone (10 vagoane).
2. Cantitatea minimă lunară pe care Regia o va preda este 10 la sută din cantitatea adjudecată fiecărui ofertant. Dacă Regia va fi în

măsură să expedieze o cantitate mai mare, adjudecătorii sunt obligați a exporta lunar până la maximum 30 la suta din cantitatea adjudecată.

3. Predarea sărcii se va face franco pe vagon la punctele de graniță care se vor indica de adjudecători.

4. Taxele de transport pe C. F. R. dela Saline până la punctele de frontieră, precum și taxele vamale și de comision, cad în sarcina Regiei.

5. Transportul eventual pe Dunăre al sărei adjudecate, se va face numai cu vasele Diracțiunei Navigațiilor Fluviale Române.

6. Costul sărei se va achita cu anticipație la una din Casieriile Regiei pentru cel puțin 50 tone.

7. Ofertele vor fi însoțite de o garanție de 5% din valoarea sărei în numărare sau efecte publice admise de Casele Statului, corespunzătoare prețului oferit și cantității pentru care se prezintă oferta.
(272) 3—3

Convocare.

Membrii Reuniunii Române de înmormintare din Orăștie sunt prin prezenta convocați în adunare generală pe Duminică 16 Octomvrie a. n. în școala română la orele 11 a. m.

OBIECTE:

1. Cenzurarea socotelilor pe timpul dela ultima adunare generală până în prezent și darea absolutului.

2. Modificarea statutelor conform cu propunerile comitetului.

3. Decidere asupra fondurilor, conform cu eventualele schimbări de statute.

4. Organizarea societății.
(283) 2—2 Comitetul Reuniunii.

Nr. 697/921
adm.

Publicare de licitație.

Subscria autoritate comună prin aceeași face cunoscut, că dă în arîndă moara comună pe timp de 1 an începînd cu 1 Nov. 1921 pe calea licitațiunii publice, care se va ține la 16 Octomvrie 1921 ora 10 a. m., în localul primăriei comunale Căstău.

Licitațiunea e verbală și cu oferte închise. — Prețul de strigare e 10.000 Lei (zece mii lei). Vadiu de 10% dela suma oferită.

Condițiunile de licitație se pot vedea zilnic în oarele de oficiu la primăria comunei Căstău.

Căstău, la 15 Sept. 1921.
Primăria comună:
Stăneasa Teotescu
secc. cercual. (207) 3—3 primar.

Concurs.

Pentru întregirea alor două posturi vacante de subsecretar în comuna Cugir, se exerie concurs și se invită toți acela, cari doresc să ocupe unul dintre aceste posturi, să-și înainteze actele de calificare în termen de 30 zile primpretorului plasei Orăștie.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar de bază 4200 Lei.
2. Indemnitate de scump. 4200 Lei.
3. După 3—3 ani de serviciu adaus de salar 480 Lei.
4. Cel căsătorit 6 stingini lemne de foc, iar cel necăsătorit 3 stingini.

Orăștie, la 23 Septemvrie 1921.
Balomiri,
primpretor.
(278) 2—2